

Hoofdstuk 1

‘Zo,’ mompelt Vicky, terwijl ze haar lege opblaasboot voor de caravan neerlegt. Vanmiddag gaan we op avontuur, denkt ze. Maar niemand mag nog weten waarheen... Ze steekt de slang van de luchtpomp in het ventiel van de boot. Daarna beweegt ze de pomp met haar voet op en neer. Pufje voor pufje wordt er lucht in de rubberboot geblazen. Ze moet nog een kwartier pompen, voordat hij helemaal vol is. Vicky begint er juist genoeg van te krijgen, als ze achter zich hoort zeggen:

‘Hoi, Vicky!’ Haar neefje Benny komt naast haar staan.

‘Mag ik eens pompen?’ vraagt hij ijverig.

‘Nou, graag, Benny!’ antwoordt Vicky. ‘Ik krijg er een lamme voet van.’ Ze stapt opzij.

Benny begint met twee voeten tegelijk op de pomp te springen. Op en neer, en op en neer! Zijn zwarte krullen dansen in de lucht.

Vicky schiet in de lach. ‘Benny, je lijkt wel een skippybal! Hoe houd je dit vol!’

‘Oh, gewoon,’ hijgt haar neefje. ‘Zo pomp ik ook altijd mijn luchtbed op.’ Al springend vraagt hij: ‘Waarom heet jouw boot de Dolfijn?’

‘Ken je Greenpeace?’ vraagt Vicky terug.

Benny knikt. ‘Ja, die proberen dolfijnen en ijsberen te redden!’

‘Precies,’ zegt Vicky. ‘En daar gebruiken ze vaak rubberboten bij.’

‘Oh, dat wist ik niet,’ zegt Benny al springend. ‘Ik ken alleen die grote boten. Waar gaan wij heen?’ Het is de eerste keer dat hij op deze camping logeert. Hij vindt alles nog spannend.

Vicky’s moeder komt uit de caravan. ‘Ja, Vick, waar gaat de reis vanmiddag heen?’

Vicky wijst met haar hand in de verte. ‘Eerst varen we door het kanaal naar het meer. Dan roeien we een eindje naar links. Daar ligt een brede sloot waar ik wil rondkijken.’

‘Waarom?’ vraagt haar neefje meteen. Hij danst nog steeds op de pomp op en neer.

Vicky kijkt snel van haar moeder naar Benny. ‘Dat vertel ik je straks wel,’ zegt ze zachtjes. Ze legt haar vinger tegen haar lip.

‘Waarom doe je zo?’ vraagt Benny en legt ook zijn vinger tegen zijn lip.

Vicky schudt gauw haar hoofd. ‘Sjtt!’

Benny lacht en doet haar na: ‘Sjtt!’

Tot haar opluchting ziet Vicky dat mama met de wasmand naar de achterkant van de caravan loopt.

Gelukkig heeft ze niets gehoord, denkt ze. Benny kan geen geheimen bewaren. En gebaren snapt hij niet altijd. Maar het is wel fijn dat hij op de camping is. Nu kunnen ze samen met de boot het water op.

‘Heb je je ouders al gevraagd of je met me mee mag in de Dolfijn, Benny?’ vraagt ze dan.

Hij stopt ineens met springen. ‘Oh, moet dat?’

‘Ja, natuurlijk. Ze willen weten waar je bent.’

‘Oh ja,’ zegt Benny dan. Snel rent hij het veldje af, op zoek naar zijn eigen caravan. Aan het eind van het paadje loopt hij prompt de verkeerde kant op.

‘De andere kant op, naar links!’ roept Vicky nog, maar dat hoort hij niet. Hoofdschuddend kijkt ze hem na en buigt zich dan weer over de boot. ‘Dan zelf ...